

Између Византије и Бугарске

Од половине Римског царства Албанија је номинативно припала Византији (395). Међутим, далеко већи утицај на Албанију имао је тав. Прво бугарско царство (680–1018) које је своју моћ стекло под каном Крумом (803–814).

Византија је, заправо, покушала да поново учврсти своју позицију, па је свој главни ослонац на албанској обали Јадранског мора – Драч – око 850. године претворила у своју војноуправну јединицу (*thema*)*. Последнице тога, међутим, остале су се само на приобаљу јер је унутрашњост све више потпадала под бугарску власт. Бугарски кнез Пресијам је негде 851. освојио Охрид и Девол (као византиско утврђење и седиште епархије Дебровис). Борис Први (852–889) заузео је Берат и приобаље северно од Валоне, а цар Симеон (893–927) овадао готово цео јужном Албанијом. Сматра се да је у периоду између 893–896. освојио 30 градова–утврђења у Драчкој теми, међу којима вероватно и Скадар. Сам Драч није могао да освоји. Цар Самуило, који је Охрид начинио средиштем свога царства, имао је између 989. и 997. чак и Драч у свом поседу. Након његове смрти 1014. године Бугарско царство се врло брзо поново распало. Самуиловот наследник Аврама Радомира убио је његов рођак Јован Владислав који је и сам 1018. године потпуно под зидинама Драча. У визини Берата војводе се исте године коначне битке између бугарских и византиских трупа. Након тога Албанија је поново постала византиска.

* Данас преовладава мишљење да је тема Драч основана за владе византиског цара Никифора I (802–811). – *Ирум. реч.*